

Informacje dla kandydatów do Szkoły Branżowej I stopnia

Co to jest Branżowa Szkoła I Stopnia ?

Zgodnie z reformą MEN od roku szkolnego 2017/2018 dotychczasowa 3-letnia zasadnicza szkoła zawodowa przekształciła się w 3-letnią branżową szkołę I stopnia.

Celem nauki w Branżowej Szkole I stopnia jest uzyskanie przez młodocianego umiejętności praktycznych i wiedzy teoretycznej niezbędnych do odpowiedzialnego wykonywania zawodu zarówno w charakterze pracownika, jak też w ramach samodzielnej działalności gospodarczej.

Po ukończeniu Branżowej Szkoły I stopnia i zdaniu egzaminu z jednej kwalifikacji absolwent uzyska certyfikat kwalifikacji zawodowej, a także otrzyma wykształcenie zasadnicze branżowe.

Absolwenci Branżowej Szkoły I stopnia w celu uzyskania dyplomu technika będą mogli kontynuować naukę w dwuletniej Branżowej Szkole II stopnia. Ponadto absolwent Branżowej Szkoły II stopnia uzyska wykształcenie średnie branżowe i będzie mógł przystąpić do matury.

Absolwenci Branżowej Szkoły I stopnia kształcący się w zawodach, którzy nie zdecydują się na naukę w Branżowej Szkole II stopnia, będą mogli podjąć pracę.

Nauka zawodu składa się z trzech integralnych, równoległe realizowanych części:

- kształcenie ogólne odbywa się w szkole,
- kształcenie zawodowe teoretyczne, w szkole (dla zawodu kucharz) LUB w Centrum Kształcenia Zawodowego w Warszawie lub Gostyninie,
– dla pozostałych innych zawodów, - na turnusach dokształcających poza szkołą,
- kształcenie zawodowe praktyczne czyli tzw. praktyczna nauka zawodu odbywa się u pracodawcy, który powinien posiadać do tego odpowiednie kwalifikacje (przygotowanie zawodowe i ukończony kurs pedagogiczny, doświadczenie zawodowe)

Informacje o dokształcaniu zawodowym młodocianych pracowników poza szkołą – TURNUS DOKSZTAŁCAJĄCY

Jeśli uczeń wybierze zawód inny niż kucharz, to na dokształcanie zawodowe w swoim zawodzie oddelegowany jest przez szkołę do CKZ w Warszawie, Gostyninie lub w inne miejsce, które wskaże Kuratorium Oświaty w Warszawie. Kurs dokształceniowy finansowany jest przez szkołę, natomiast koszty dojazdu, wyżywienia czy zakwaterowania w internacie pokrywa uczestnik kursu z własnych środków pieniężnych. Uczeń uczestniczy w takim kursie aż trzykrotnie: w pierwszej, drugiej i trzeciej klasie. Kurs trwa 4 tygodnie przez 8 godzin dziennie. Na zajęciach w ośrodku kursowym otrzymuje się oceny, są egzaminy, sprawdzana jest obecność, oceniane jest zachowanie. Otrzymanie oceny niedostatecznej równoznaczne jest z niezyskaniem promocji do klasy programowo wyższej. Informacja o postępach kursanta dostarczana jest do szkoły i do pracodawcy.

Naukę zawodu może podjąć młodociany, który:

- ukończył co najmniej ośmioletnią szkołę podstawową;
- przedstawił świadectwo lekarskie stwierdzające, że praca w wybranym zawodzie nie zagraża jego zdrowiu.

Nauka zawodu trwa 36 miesięcy tzn. 3 lata

Młodociany pracownik zatrudniony w celu nauki zawodu posiada wszystkie prawa wynikające z Kodeksu Pracy, w tym prawo do:

- wynagrodzenia,
- ubezpieczenia społecznego,
- urlopu,
- bezpłatnej opieki lekarskiej,
- wyposażenia w odzież roboczą oraz ochronną.

Wysokość miesięcznego wynagrodzenia ucznia jest zróżnicowana i w zależności od roku nauki wynosi:

- I rok nauki niemniej niż 5%
- II rok nauki niemniej niż 6%
- III rok nauki niemniej niż 7%
- przyuczenie do wykonywania określonej pracy - 4%

przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim kwartale (ogłaszanego przez GUS). Podane stawki obowiązują od 1 września 2019.

Podstawowym aktem prawnym regulującym sprawy zatrudniania pracowników młodocianych jest ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. zwana Kodeksem pracy (zasadniczo znowelizowana w 1996r.), zawierająca Dział IX w całości poświęcony kwestiom młodocianych pracowników. Zobacz w: <http://www.kodekspracy.pl/>

Nauka zawodu (zatrudnienie młodocianego pracownika) następuje przez podpisanie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego.

Umowę taką, jeśli pracodawca jest zrzeszonym rzemieślnikiem, sporządza Cech Rzemiosł Różnych i Przedsiębiorczości lub w innym przypadku- sam pracodawca.

Uczeń zobowiązany jest dostarczyć tą umowę - szkole do kierownika kształcenia praktycznego w terminie najpóźniej do końca września.

Umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego powinna określać w szczególności:

1. rodzaj przygotowania zawodowego (nauka zawodu lub przyuczenie do wykonywania określonej pracy),
2. czas trwania i miejsce odbywania przygotowania zawodowego,
3. sposób doksztalcania teoretycznego,
4. wysokość wynagrodzenia.

Czas pracy młodocianego

Czas pracy młodocianego w wieku do 16 lat nie może przekraczać 6 godzin na dobę. Czas pracy młodocianego w wieku powyżej 16 lat nie może przekraczać 8 godzin na dobę. Do czasu pracy młodocianego wlicza się czas nauki w wymiarze wynikającym z obowiązkowego programu zajęć szkolnych, bez względu na to, czy odbywa się ona w godzinach pracy. Jeżeli dobowy wymiar czasu pracy młodocianego jest dłuższy niż 4,5 godziny, pracodawca jest obowiązany wprowadzić przerwę w pracy trwającą nieprzerwanie 30 minut, wliczaną do czasu pracy.

Urlop wypoczynkowy

Młodociany uzyskuje z upływem 6 miesięcy od rozpoczęcia pierwszej pracy prawo do urlopu w wymiarze 12 dni roboczych.

Z upływem roku pracy młodociany uzyskuje prawo do urlopu w wymiarze 26 dni roboczych. Jednakże w roku kalendarzowym, w którym kończy on 18 lat, ma prawo do urlopu w wymiarze 20 dni roboczych, jeżeli prawo do urlopu uzyskał przed ukończeniem 18 lat.

Młodocianemu uczęszczającemu do szkoły należy udzielić urlopu w okresie ferii szkolnych.

Młodocianemu, który nie nabył prawa do urlopu, pracodawca może, ale nie musi, na jego wniosek, udzielić zaliczkowo urlopu w okresie ferii szkolnych.

Rozwiązanie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego

Rozwiązanie za wypowiedzeniem umowy o pracę zawartej w celu przygotowania zawodowego dopuszczalne jest tylko w razie:

1. niewypełniania przez młodocianego obowiązków wynikających z umowy o pracę lub obowiązku dokończania się, pomimo stosowania wobec niego środków wychowawczych,
2. ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy,
3. reorganizacji zakładu pracy uniemożliwiającej kontynuowanie przygotowania zawodowego,
4. stwierdzenia nieprzydatności młodocianego do pracy, w zakresie której odbywa przygotowanie zawodowe.

Zakończeniem nauki zawodu (po 3 latach) u rzemieślnika jest egzamin czeladniczy, egzamin zawodowy (obowiązkowy) zdawany przed komisją egzaminacyjną Izby Rzemieślniczej. Uzyskane świadectwo czeladnicze jest państwowym dokumentem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe uznawanym również poza granicami państwa polskiego.

Uczeń Branżowej Szkoły I stopnia zobowiązany jest przystąpić do egzaminu zawodowego, nie przystąpienie do egzaminu jest jednoznaczne z nie otrzymaniem świadectwa ukończenia szkoły.

Uczeń składający dokumenty do Branżowej Szkoły I stopnia wraz z oryginałem świadectwa ukończenia Szkoły Podstawowej i wyników egzaminu ósmoklasisty zobowiązany jest przedłożyć zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do nauki w wybranym zawodzie oraz zaświadczenie od pracodawcy o przyjęciu go na praktyczną naukę zawodu. Uczniowie starający się o przyjęcie do klasy w zawodzie: Kucharz, Piekarz, Cukiernik muszą posiadać aktualne zaświadczenie Sanepidu (badanie na nosicielstwo).